

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

El Lluita

obrera

Òrgan de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya

núm. 185 setembre- octubre 2007

Ofensiva contra els baixos salaris

Crear i repartir la riquesa

Joan Coscubiela

Tot i que en l'horitzó apareixen alguns núvols, fa 15 anys que vivim un creixement econòmic, amb clars efectes positius, començant per la creació d'ocupació, que és una bona manera de distribuir la riquesa. Els nivells d'atur entre la població nascuda a Espanya han baixat, a Catalunya, per sota del 5%. Però, com sempre que els processos són governats pel mercat i els poders públics no hi intervenen suficientment, s'acaben produint efectes perversos, en aquest cas en forma de desigualtats. El creixement econòmic es mesura en xifres macro, però els avantatges o els problemes i els costos afecten les persones de manera desigual. Uns guanyen i els altres no, i fins i tot alguns perden.

El creixement econòmic es mesura en xifres macro, però els avantatges o els problemes i els costos afecten les persones de manera desigual

Per això CCOO hem decidit incrementar la pressió social per millorar la distribució de la riquesa generada. I cal fer-ho en tres aspectes: els salaris i les condicions de treball, les polítiques fiscals i els serveis públics.

La creació d'ocupació ha propiciat que més persones tinguin feina i salari, però, ~~ahora~~, una major disponibilitat de mà d'obra ha propiciat una pressió a la baixa dels salaris, especialment de les persones més desprotegides. A través de la negociació col·lectiva hem aconseguit increments, tot i que moderats, dels salaris. Però moltes persones no s'han beneficiat d'aquesta millora o bé perquè no estan protegits per cap conveni o bé perquè treballen en empreses petites o en sectors amb poca capacitat sindical de pressió. Per això, a més de plantejar en els convenis col·lectius increments superiors per als salaris més baixos, davant de les eleccions generals de l'any 2008, exigirem a tots els partits un calendari concret d'increments del salari mínim interprofessional. Hem d'assolir la històrica reivindicació de CCOO que el salari mínim se situï en el 60% del salari mitjà, tal com recomana la Carta Social Europea.

FISCALITAT INJUSTA

Amb la millora dels salaris no n'hi ha prou. En els països desenvolupats, el sistema fiscal té un paper clau en la distribució de la riquesa. Però les darreres reformes han fet el sistema fiscal més injust. S'han reduït els impostos sobre el capital i s'han compensat amb impostos indirectes, que graven de manera igualitària el consum, amb independència de la renda de les persones. S'ha consolidat una doble fisca-

litat personal, en la qual els ingressos pel treball tributen de manera proporcional i els ingressos sobre el capital ho fan al tipus únic i més baix del 18%. A Catalunya, els poders econòmics pretenen la desaparició de l'impost de successions i donacions, amb l'excusa que les comunitats autònomes governades pel PP ja ho han fet. Hem de desmuntar el discurs farisaic de les dretes, que contamina l'esquerra quan proposa, ~~ahora~~, més despesa social i menys fiscalitat.

La batalla per la igualtat també passa per la qualitat dels serveis públics, com l'ensenyament, la sanitat o els transports i la mobilitat. Un increment de la població de més d'un milió de persones està pressionant molt els serveis públics, que, per millorar els seus nivells de qualitat, requereixen més recursos públics i una utilització amb més equitat social.

NOU SISTEMA DE FINANÇAMENT

La igualtat i la distribució de la riquesa es mesuren en termes personals, però sens dubte afecten també les comunitats. Necessitem un nou sistema de finançament i nous criteris en la distribució dels recursos adreçats a infraestructures, nous mecanismes de distribució que responguin de manera equilibrada a les necessitats i a l'esforç que fa cada CA. La mateixa estructura política de l'Estat espanyol permet que els conflictes territorials que sempre han existit ara apareguin nitidament. Els conflictes territorials no es poden negar i tampoc no poden ofegar els conflictes en clau social que hi ha dins de Catalunya. CCOO tenim la responsabilitat que les respostes a les desigualtats en la distri-

bució de la riquesa no oblidin ni els conflictes socials ni els conflictes territorials. I que ningú aprofiti els conflictes territorials per obviar el conflicte social i portar l'aigua al seu molí. Hem de fer molta pedagogia, explicant que més i millors serveis públics a Catalunya necessiten un nou model de finançament i també un sistema fiscal per a tot l'Estat que sigui suficient i progressiu. Hem de reiterar la petició d'una millor distribució de les inversions en infraestructures i una gestió pròpia d'aquestes infraestructures, però, al mateix temps, hem de dir que la descentralització de la gestió no és privatització. Només amb aquesta orientació de les polítiques serà viable una millor distribució de la riquesa creada pel treball de tothom.

La Generalitat confirma CCOO com a primer sindicat

Les dades de l'Enquesta Òmnibus de la Generalitat, que ha analitzat per primera vegada l'afiliació sindical a Catalunya, determinen que un 11% del total de la població està afiliada a algun sindicat, un 15% si parlem dels assalariats. De la població afiliada, un 39,1% del total ho està a CCOO, seguit de lluny per un 25,4% que és d'UGT, un 3,6% de CGT i un 2,9% que pertany a la USOC. A més d'aquests, un 9,4% diu pertànyer a un sindicat professional, un 5,8% a un sindicat agrari, un 2,9% a sindicats de les administracions públiques, mentre que un 5,1% està afiliat a d'altres organitzacions sindicals. Aquests percentatges confirmen les dades que tenim a CCOO de Catalunya, que, amb 180.000 afiliats i afiliades, som de forma clara la primera força sindical de Catalunya i comptem amb al voltant del 40% dels treballadors assalariats afiliats i cotitzants.

Lluita
obrera

DIRECTOR
Emili Rey i Baldó

CONSELL EDITOR
J. Agudo, C. Bertran, R. Bofill
E. Boixaderas, C. Bonfils,
N. Caelles, M. Contijoch,
M. García Biel, X. González,
E. París, A. Querol, J. Ribó,
R. Sans

**SECRETÀRIA DE REDACCIÓ
I MAQUETACIÓ**
Anna Segura Cintas

FOTOGRAFIA
MJ Mora, Antonio Rosa
P. Molinos, D. García,

IL·LUSTRACIÓ PORTADA
Roger Velázquez

CORRECCIÓ
Servei Lingüístic CONC

EDITA
Comissió Obrera Nacional de
Catalunya

REDACCIÓ
Via Laietana, 16, 5a planta,
08003 Barcelona,
tel. 93 481 29 05
fax: 93 315 17 24

ADREÇA ELECTRÒNICA
comunicacio@cco.cat
web: www.ccoo.cat

IMPRIMEIX
L. ROSÉS

DIPOSIT LEGAL
B 10298/78

Apagada d'inversions a Catalunya

A l'inici del passat estiu ens preguntàvem quina seria la notícia destacada de les vacances. ¿Tornaria a ser l'aeroport, com l'any passat, o potser enguany serien els problemes ferroviaris ocasionats per les obres de l'AVE els que centrarien l'actualitat informativa? I malgrat que han estat notícia, no han pogut superar la fallida d'unes altres infraestructures: les elèctriques. Una macroapagada que va patir Barcelona el mes de juliol a conseqüència d'uns accidents en la xarxa elèctrica van posar en evidència la situació del sistema elèctric català, saturat i mancat d'inversions des de fa molts anys. Aquest és un dels nostres grans déficits en infraestructures, un més, però que, com altres, està eclipsat pel "papapanatisme" que li ha agafat a una part de la societat civil en relació amb l'AVE i amb l'aeroport, que sembla que siguin les dues úniques coses importants per a aquest país. Cal dir que en aquesta apagada elèctrica estan implicades dues empreses privades, Red Eléctrica Española i Fecsa-Endesa. REE és una empresa privatitzada amb la majoria de capital de fons d'inversions nord-americans, i que actua en règim de monopoli en la prestació d'un servei públic com és l'alta tensió i ara també la mitjana tensió. L'altra empresa responsable del subministrament elèctric interromput és Fecsa-Endesa, més preocupada en la boja pugna pel seu control i a fer pujar artificialment el seu valor en borsa que a fer les inversions necessàries perquè els sistemes de prevenció no fallin com ho van fer lamentablement en l'apagada de juliol. I els riscos de la manca d'inversions no han fet més que començar, i es poden incrementar si tot es deixa en mans del mercat de capitals. Cal deixar de banda paranoies i oportunitats polítics absurds, que pretenen exculpar les empreses privades que presten un servei públic, i exigir que aquestes incrementin de manera important les seves inversions a Catalunya. I exigir als governs català i espanyol que deixin de situar-se a la defensiva i sota les directrius del que dicten els poders econòmics i compleixin les seves funcions de reguladors del mercat elèctric. Problemes elèctrics, problemes de mobilitat, problemes i més problemes en les infraestructures catalanes... I la paciència dels ciutadans i les ciutadanes no és infinita.

Toni Soler

“El món laboral és molt important però és menys teatrero que el món polític”

Es diu que a la gent l'interessa poc la política. Aleshores, d'on ve l'èxit de “Polònia” i “Minoria Absoluta”?

En els nostres programes la política és molt important, i la percepció que en té la gent no és més que un additiu. L'èxit de “Polònia” i de “Minoria Absoluta” està en el tipus d'humor i en la manera de dur-lo a la pràctica. Que després hi hagi un contingut polític i que la gent estigui més o menys polititzada i trobi aquesta gràcia afegida, doncs aquest és un plus que té el programa. Pot haver-hi molta gent que no li interessa la política, però simplement connecta amb el tipus d'humor de “Polònia”, que és un humor de registre ampli, encara que tracti temes polítics. Per això pot agradar a molts tipus de gent, de totes les edats.

L'èxit es produeix a Catalunya, però la fórmula pot arribar a funcionar a la resta de l'Estat espanyol?

Pot funcionar-hi. No és fàcil, no per culpa del públic espanyol, sinó dels programadors de les cadenes espanyoles, que no aposten per l'humor, no diguem ja l'humor polític. L'humor era abans un producte estel·lar de les graelles televisives i avui en dia està de retirada davant els reality shows, els programes del cor i aquesta mena de gasòfia que ens obliquen a empassar-nos. Nosaltres ja hem fet algun intent que no va tenir prou suport de l'audiència, però seria molt fàcil culpar els espectadors. Nosaltres fem el que volem, i si la gent no s'ho vol mirar, què hi farem... Pot aparèixer-ne un altre i li pot sortir bé. Quan hem fet un programa a TV3 hem tingut el doble d'audiència que quan l'hem fet per a tot Espanya.

Als polítics els agrada o no tenen més remei que acceptar-lo?

Toni Soler és periodista i director dels programes d'èxit “Polònia”, de TV3, i “Minoria absoluta”, de RAC 1

Si els agrada o no depèn de cadascun i és molt difícil d'objectivar. Hi ha gent que els agrada, altres que els agrada menys i altres que directament hi estan en contra, no per animadversió amb nosaltres, sinó perquè troben que això és nociu per a la democràcia i per a la confiança de la gent en els polítics, opinió que no compartim, és clar. El que sí que vull destacar és el respecte dels polítics catalans per la nostra feina; sempre ens hem sentit molt respectats per ells, cosa que no es pot dir d'altres col·lectius. Estem en un país i en un moment en què tothom es queixa per tot, tothom s'ofèn per tot, tothom exigeix disculpes per qualsevol tipus de broma o comentari. Els polítics tenen la pell molt

més dura que altres col·lectius, que són molt més hipersensibles, per tant des d'aquest punt de vista chapeau, no hi tenim res a dir. En qualsevol cas, l'objectiu del programa no és que els agradi; si no els agrada em sap greu, però si els agradés molt alguna cosa estariem fent malament.

Davant el gran debat de com la política pot recuperar la confiança de la ciutadania, que cada cop participa menys, allò de la política allunyada dels ciutadans, què n'opines?

Una part és culpa de la mateixa classe política, la seva tendència a la baralla tonta i sense contingut. És aquest vici que té la democràcia, que qui està al govern ha de parlar bé sempre, i el qui està a l'oposició ha de criticar sempre, i s'exerceixen uns rols pràcticament teatrals que moltes vegades tenen poc a veure amb la realitat, i la gent ho acaba interpretant com una comèdia. Després hi ha la pròpia desafecció de la gent, que està més mobilitzada quan té problemes. En una societat relativament pròspera, la gent se n'oblida, de la política. I amb això hem de ser també autocrítics nosaltres: si hi ha un debat polític a la televisió no se'l mira ningú. És la gent la que tria mirar una altra cosa, i per tant és molt fàcil dir que els polítics s'allunyen o no comuniquen. La gent tampoc no fa gaire esforç per interessar-se per la cosa pública.

Has criticat la teleshopping i la feina d'alguns que es diuen periodistes del cor. Això té data de caducitat o lamentablement serà la televisió i la ràdio del futur?

La televisió viu de superar els seus propis topalls, i cada any va saltant una

barrera. La capacitat d'aquests programes d'anar-se enfonsant en la merda, si em permetes l'expressió, és inabastable, jo no hi dono crèdit. La darrera moda és fer premsa del cor sobre la gent morta, i el següent que vindrà ja no m'ho vull ni imaginar. Per desgràcia, això té un públic, però aquest públic l'han creat les cadenes, ja que estem parlant de programes fàcils de fer, mentre que per fer una bona sèrie de ficció, un bon informatiu, un bon documental, fins i tot un bon programa d'humor, cal pensar abans, demana talent. Però posar dues persones a estripar-se davant les càmeres només costa els diners que els vulguis pagar a aquestes persones.

Què opines, del segrest d'"El Jueves" per la famosa portada reial?

Jo estic segur que algunes instàncies de l'Estat estan preocupades per la imatge de la Casa Reial perquè veuen que la

Monarquia cada cop es percep més com una cosa anecdòtica, folklòrica, decorativa, i entre aquesta gent hi ha algun jutge com el que ha ordenat el segrest d'aquesta revista. Segur que la Casa Reial no ho hauria fet, perquè són prou llestos per saber que això és contraproductiu. De tota manera, tot i que aquell dia em van demanar un escrit en defensa d'"El Jueves" i el vaig fer, ja que considero que no s'han de segrestar revistes, he de dir que a mi personalment la portada d'"El Jueves" no m'entusiasma, i trobo que han intentat fer una operació de màrqueting fent de transgressors, cosa que es pot entendre, però jo no simpatitzo amb aquesta mena d'humor.

Tu no has abandonat mai el que es denomina "periodisme seriós". Què vols ser quan siguis gran?

Faig el que vull fer, el que no sé és si faré humor molt de temps més, ja que fer humor cansa. Amb el pas del temps

jo també m'he tornat menys frívol i ara em ve més de gust que em facin riure els altres. Encara que sé que, si ho deixo, ho trobaré a faltar.

Quan veurem sindicalistes a "Polònia".

Això no depèn de nosaltres. A "Polònia" rarament apareix algú que no tingui notorietat per una raó molt òbvia, i és que si apareix una caricatura a "Polònia" i el personatge autèntic no és prou conegut, la caricatura perd tota l'efectivitat. Podem intentar-ho amb en Coscubiela, però la veritat és que els dirigents sindicals encara no estan prou presents en aquest món tan difícil que és el de la imatge pública, on no hi apareix tothom. El món laboral és molt important però és menys teatre que el món polític i aleshores no dóna tant de si per a la paròdia.

Emili Rey

ATLANTIS
assegurances

el servei assegurador
de

l'assegurança
d'auto
a la teva mida

8 opcions
combinables
per a assegurar el teu vehicle

Servei d'Atenció Telefònica
a l'afiliat/ada

901 500 400

www.atlantis-seguros.es
onlinea@atlantis-seguros.es

Iniciat el procés de creació de la nova Federació d'Indústria

Vicenç Rocosa / Jesús Ribera

Darrerament s'ha iniciat un procés de fusió entre la Federació Minerometal·lúrgica i la Federació d'Indústries Tèxtils, Químiques i Afins, i a partir d'ara es començaran a fer passes que s'han d'anar concretant en diferents etapes. Aquest camí ha de culminar en un congrés de constitució d'una nova Federació d'Indústria, els primers mesos de 2009, que ha d'agrupar els sectors de metall, químiques, tèxtil, energia, pell i mineria.

Les raons per realitzar aquesta fusió les trobem en el fet que existeix un nucli industrial comú i en una visió compartida de l'acció sindical centrada en la defensa de la indústria i de l'ocupació, que és un pilar insubstituïble de l'economia, que assegurí el progrés social en el nostre país.

Aquesta fusió ha de donar com a resultat la combinació de forces i capacitats, i ens ha d'aportar avantatges i beneficis, no

sols en l'àmbit organitzatiu, sinó també en tot allò relacionat amb les condicions laborals dels treballadors i treballadores, enquadrats en una nova federació, mitjançant la negociació col·lectiva. Els treballadors d'aquests sectors, organitzats en la nova Federació, representen activitats que van des de sectors típicament manufacturadors intensius en mà d'obra i capital fins a sectors d'alt nivell tecnològic i d'innovació, que, en el seu conjunt, representen avui dia el 20% del PIB i el 18% de l'ocupació del país.

MÉS ÚTILS

Impulesem aquest projecte des de la il·lusió i el convenciment que l'organització resultant ha de ser més útil en la defensa dels drets i els interessos dels treballadors i treballadores de Catalunya, ha de comportar la presència de CCOO en més centres de treball i, també, ha de

Els sectors de la nova Federació representen el 18% de l'ocupació del país

tenir una major afiliació.

Tots els afiliats i afiliades estan convocats a participar en aquest projecte i en el procés d'estructuració d'aquesta nova Federació, que ha de servir per enfortir el sindicalisme en els nostres sectors. Com a punt de partida, tindrà més de 53.000 afiliats i afiliades i més de 8.000 representats en els centres de treball. I serà una peça important per seguir contribuint al creixement i a la força de CCOO de Catalunya.

MOR PACO ESTRELLA, FUNDADOR DE CCOO D'OSONA

Aquest mes d'agost hem hagut de lamentar la notícia de la mort de l'historic sindicalista Paco Estrella, a l'edat de 82 anys. En Paco va ser fundador de CCOO d'Osona i actualment era secretari general dels Pensionistes i Jubilats d'aquesta comarca. La seva tasca per la defensa i la millora de les condicions laborals i socials dels treballadors era ben coneguda a Osona.

En Paco ha passat a formar part de la nostra història sindical i humana.

ELS PENSIONISTES TENEN UN LLOC A CCOO

Amb més de 30 anys de vida, la Federació de Pensionistes i Jubilats de CCOO de Catalunya és un espai de trobada per a moltes persones que ja han completat la seva etapa en el mercat laboral actiu però que continuen mantenint la vinculació al nostre sindicat.

La Federació dona serveis i assessorament sobre pensions, la Llei de dependència, Seguretat Social, aspectes de salut, tramitacions amb les administracions, etc.

Al llarg de l'any organitza diferents activitats per als seus afiliats: excursions, xerrades, visites a llocs d'interès, premi de poesia, estand de FiraGran... També edita una revista, *La Nostra Veu*, i és present en els òrgans de representació de CCOO i en els consells de gent gran de diferents organismes públics, on sempre expressa les reivindicacions que necessiten els pensionistes. Si voleu contactar-hi, truqueu al telèfon 934 812 769 o visiteu la web www.ccoo.cat/pensionistes.

Una nova federació acollirà els serveis de ciutadania

Josep Lluís Moure / Manel Fages

Després de l'aprovació, per part del Consell Confederal, de la proposta de fusió entre les federacions de Comunicació i Transports i de Serveis i Administracions Públiques, ara ha arribat el moment de posar en marxa el procés, tant a escala estatal com a Catalunya. Aquest procés, aquest projecte, s'ha de desenvolupar seguint tres eixos fonamentals.

El primer eix és la utilitat vers l'afiliació, cosa que fa necessari tenir una estructura forta, desenvolupada i arrelada en el territori. Tota l'afiliació, independentment d'on visqui, ha de poder tenir un accés còmode al sindicat, i això s'ha de compaginar amb una estructura sectorial sòlida i eficaç, que permeti conciliar els interessos professionals dels diferents col·lectius específics, que existiran en la nova federació, amb les propostes d'un sindicat general com CCOO.

En segon lloc, la creació d'una federació de nacionalitat forta, dintre del projecte de sindicat nacional de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, i alhora útil per al desenvolupament d'un projecte confederal de sindicat de xarxa, i adequat al nou model de desenvolupament autònom de l'Estat espanyol.

I en darrer terme, el nostre marc d'actuació, en la definició del nou concepte de serveis de ciutadania o d'interès general.

És indubtable que els canvis en la demanda, el progrés tecnològic, les reformes desreguladores i el marc legal de la UE han provocat una radical evolució dels serveis que la ciutadania reclama als

poders públics, així com del que coneixem, de manera tradicional, com a "servei públic".

Els serveis públics seran l'eix central de l'activitat sindical de la nova federació

SERVEI PÚBLIC O PRIVAT?

No es pot establir un únic nexa d'unió ni una relació directa entre la titularitat de l'empresa o l'entitat prestadora del servei i la seva classificació com a servei d'interès general o no. La multiplicitat de fórmules i agents que els presten han fet que el concepte de públic o de privat quedi difuminat, i no podem, per tant, establir com a element de referència, sols, si està directament prestat el servei per una administració; aquest fet a hores d'ara ja és un element secundari.

Des del nostre punt de vista, l'element central per l'adscripció estructural d'un servei ha de ser la naturalesa d'aquest, si es considera que el ciutadà té dret a accedir-hi de manera generalitzada i per tant s'ha de prestar fins i tot encara que el mercat no tingui suficients incentius per fer-ho, la qual cosa no implica que en molts casos la iniciativa privada pugui prestar part o la totalitat d'aquests, i llavors la nostra obligació és vetllar per garantir uns estàndards de qualitat en els serveis i condicions de treball homogenis per al conjunt dels seus prestadors.

RYANAIR, CONDEMNADA PER ACOMIADAMENT IMPROCEDENT

La companyia Ryanair ha estat condemnada per un jutjat de Girona a readmetre el treballador Ahmed Driouch, que va ser acomiadat després de denunciar que l'empresa pressionava els treballadors immigrants perquè no fessin l'última vaga que havia convocat CCOO.

Amb la sentència, Ryanair ha de readmetre el treballador o indemnitzar-lo amb gairebé 3.500 euros i uns 40 euros més per cada dia que ha passat sense cobrar el seu sou, des que es va produir l'acomiadament fins a la notificació de la resolució. CCOO de Catalunya valorem molt positivament aquesta sentència, ja que referma que Ryanair no només menysprea els processos de negociació col·lectiva sinó també els drets dels seus propis treballadors a ser representats per un sindicat.

CCOO EN DEFENSA DE LES CONDICIONS LABORALS I LES PLANTILLES

Els mesos d'estiu no han aturat l'activitat de CCOO per defensar les plantilles d'empreses amb conflictes.

Així, al juny, els empleats de la SONY de Viladecavalls van concentrar-se contra l'aplicació incorrecta de l'increment salarial del Conveni provincial del Metall de Barcelona.

D'altra banda, el personal de SEAE, empresa que gestiona piscines municipals a Sant Joan Despí, el Prat, Gavà i Castelldefels, va fer vaga el 18 de juny davant la negativa dels directius de negociar millores salarials i organitzatives.

A la química Ercros també es va establir un calendari de mobilitzacions contra el tancament de cinc factories.

Finalment, a l'empresa barcelonina Inoxcrom va haver-hi aturades als mesos de maig i juny per exigir un pla industrial de futur i es van evitar acomiadaments.

Convocatòria 2007

T'hi apuntes?

**2n CONCURS
D'INICIATIVES
JOVES AMB VALORS**
Programa de l'Obra Social "la Caixa"

L'Obra Social "la Caixa" presenta el 2n Concurs d'iniciatives Joves amb Valors, amb el qual es vol difondre i donar suport a iniciatives de compromís social dutes a terme per grups de joves de tot el territori espanyol.

Informa-te'n a:

902 22 30 40

www.laCaixa.es/ObraSocial

OBRA SOCIAL
L'ÀNIMA DE "LA CAIXA"

Obra Social
Fundació "la Caixa"

El curs escolar amb més alumnat, més professorat i millors condicions laborals

Josefina Pujol

En el sector públic, aquest curs l'increment de mestres i professorat de secundària supera els 3.200, i les condicions laborals milloren, especialment les del personal no fix, tant en l'aspecte econòmic com en l'estabilitat. Tot això, a causa dels acords que va signar CCOO el curs passat i l'anterior amb el Departament d'Educació.

El nombre d'alumnat, 30.000 més que el curs passat, i la qualitat de l'educació justifiquen aquests increments, però exigeixen un canvi profund en la gestió del Departament perquè sigui eficaç. Aquest creixement, sostingut en els darrers cursos, ja ha provocat en aquest una crisi en la gestió del Departament, que es continua fent de forma centralitzada. CCOO reclamem una intervenció més descentralitzada i menys massificada, que afavoreixi una resposta ràpida i eficient a les necessitats en l'adjudicació del professorat al centres i en la cobertura de les substitucions. Més proximitat i més estabilitat de les plantilles dels centres educatius repercutirà en una millora de la qualitat del servei públic. Tot i aquesta perspectiva de creixement, s'estan produint retards en l'aplicació d'aspectes importants del Pacte nacional per a l'educació. En aquest curs farem un seguiment estricte dels pactes i acords signats, però també caldrà donar un impuls a l'educació infantil de 0-3, l'estabilització del sistema educatiu a partir d'una implementació decidida del servei públic en igualtat i la futura Llei d'educació de Catalunya.

Caprabo, adéu a una altra empresa familiar catalana

En un comunicat fet públic per la secció sindical de CCOO de Caprabo, els treballadors de l'empresa van lamentar haver conegut la notícia de l'adquisició de la cadena catalana de supermercats per part d'Eroski per mitjà dels mitjans de comunicació, i van remarcar que Caprabo, tot i enviar un comunicat intern a les botigues i centres logístics, en cap moment no es va posar en contacte amb els representants legals dels treballadors per informar-los de la notícia. La secció sindical va demanar una reunió amb l'empresa per poder ser informats de l'abast de l'operació i la seva incidència en la plantilla.

Aquesta operació de compra s'emmarca dins el procés actual de substitució d'empreses familiars, nascudes i radicades a Catalunya, per empreses de capital de risc, sense cap compromís social i amb l'únic objectiu d'obtenir rendibilitat immediata, amb el consegüent cost tant social com polític per al nostre país.

La Generalitat substitueix llocs de treball per hores extres

La Federació de Serveis i Administracions Públiques (FSAP) de CCOO ha reclamat a la Generalitat una nova oferta pública de 236 places fixes. El sindicat ha instat l'Administració a donar a conèixer la totalitat d'hores extra abonades als treballadors i treballadores l'any passat, tot i saber que el nombre total d'hores reals serà superior atès que moltes s'han anat abonant amb compensació horària. Segons els càlculs obtinguts per la Federació, la suma total d'hores abonades és de 378.204. Si aquesta xifra es divideix per 1.600 hores, la jornada anual d'un funcionari, resultarien un total de 236 llocs de treball que la Generalitat podria haver cobert l'any 2006.

La Generalitat va abonar als seus empleats 378.204 hores extres durant el 2006

PRECARIETAT LABORAL

Per CCOO, cal valorar molt negativament aquesta situació, perquè implica un repunt de precarietat laboral en l'Administració catalana. A més, tot això és encara més greu quan es comprova que actualment hi ha gairebé 6.000 interins treballant a la Generalitat, cosa que incompleix del tot el que es va pactar en el III Acord general sobre condicions de treball en relació amb les polítiques d'ocupació.

En aquesta línia, la FSAP-CCOO ha enviat una carta de queixa al conseller de Governació i Administracions Públiques, Joan Puigcercós, per tal que s'acabi aquesta inacceptable taxa de temporalitat i es resolgui tota aquesta situació.

Convenis 2007

CCOO centra la seva estratègia sindical en la lluita contra els baixos salaris

En un context de fort creixement econòmic i bons resultats macroeconòmics no és acceptable l'augment de la desigualtat en la distribució de la riquesa. Mentre que el producte interior brut creix fins al 4%, la renda per càpita ho fa solament en un 1,9%. La participació dels salaris en la renda nacional observa un descens en favor dels beneficis empresarials i els impostos. S'accentua una política fiscal regressiva que no compleix la seva funció distributiva de la riquesa; augmenten els impostos indirectes, aquells que paguem tots a través dels productes que comprem, independentment de la nostra renda; i disminueixen els impostos directes, que són aquells més equitatius, en què paga més qui més té. Augmenta, doncs, l'endeutament de les famílies i disminueix l'estalvi, especialment pel preu dels habitatges.

En les últimes dècades, la prioritat sindical se centrava en la lluita contra l'atur i la precarietat en la contractació. Ara, en un context de millora significativa de la taxa d'atur i malgrat persistir importants bosses de contractació en frau de llei, l'estratègia sindical ha d'adaptar-se a la nova realitat. Per CCOO de Catalunya s'ha esgotat el període de la moderació salarial, especialment en els sectors d'activitat que basen el seu futur en la precarietat laboral. La lluita d'aquest sindicat per dignificar els salaris més baixos és també la contribució de CCOO a la construcció d'un model de competitivitat eficient, sostenible i amb futur.

ERADICAR ELS BAIXOS SALARIS, UN OBJECTIU CENTRAL
CCOO de Catalunya, en els últims anys, ha prestat una atenció especial a la lluita sindical contra els baixos salaris estructurals de molts sectors d'activitat econòmica.

Per això marquem com a objectiu en la negociació dels convenis col·lectius del 2007 increments salarials en els sectors pitjor retribuïts i en els grups professionals més desfavorits, d'almenys el 5,5%. És a dir, igual augment que el salari mínim interprofessional, per continuar un itinerari que permeti l'eradicació, progressiva i planificada en el temps, dels salaris inferiors a 1.000 euros.

La Carta Social Europea estableix que un salari mínim digne ha de ser superior al 60% dels salaris mitjans de cada país. En concret, a Catalunya, l'enquesta trimestral de costos labo-

rals, publicada per l'INE, indica que el salari mitjà, en el 1r trimestre de 2007, és de 1.704 euros. En conseqüència, un salari digne ha de ser superior a 1.022 euros mensuals.

Hem establert, entre altres mesures contra els baixos salaris, la incorporació als convenis col·lectius dels salaris mínims garantits de sector; l'eliminació o la limitació de la compensació i l'absorció amb l'objectiu que els increments de conveni siguin reals, i l'eliminació de qualsevol discriminació salarial o de dobles escales, que afecten els joves, les dones i les persones immigrants.

UN MODEL DE COMPETITIVITAT EXHAURIT

Els baixos salaris estructurals d'alguns sectors de l'activitat econòmica són l'expressió d'un model de competitivitat obsolet, basat en la precarietat de les condicions de treball, i, en particular, en salaris insuficients i en la contractació temporal injustificada. Aquesta situació està provocant, fins i tot, la dificultat per cobrir llocs de treball en empreses de sectors com el comerç o l'hostaleria.

En un context com el dels últims anys, de fort creixement econòmic i de creació de noves ocupacions, amb la incorporació massiva de persones immigrants en el mercat de treball, les desigualtats i les condicions de treball precàries tendeixen a agreujar-se, en la mesura que el creixement de l'ocupació es basa en activitats econòmiques de baix valor afegit. El nostre model de competitivitat és un gegant amb peus de fang, un model feble que posa en perill el futur del nostre desenvolupament econòmic i social com a país.

Es demanaran increments salarials en els sectors pitjors retribuïts d'almenys un 5,5%
© MJ Mora

MILLORA EL PODER ADQUISITIU, PERÒ DISMINUEIX EL SALARI MITJÀ A CATALUNYA

Les dades de la negociació col·lectiva a Catalunya indiquen, en aquests últims anys, un creixement moderat i una millora efectiva del poder adquisitiu dels salaris, amb diferents intensitats, fet que s'ha vist afavorit, també, per una extensió de les clàusules de revisió salarial, que arriben al 83% dels treballadors.

Però aquestes xifres són el resultat de fer una mitjana, i per tant queden afectades negativament pel creixement del nombre d'ocupacions i treballadors afectats per la negociació col·lectiva en el sector serveis i en la construcció, sectors amb major fragmentació dels convenis col·lectius, baixos nivells salarials, major precarietat laboral i, en conseqüència, major debilitat organitzativa del sindicalisme.

AVENÇOS SIGNIFICATIUS

De tota manera, aquests últims dos anys han estat escenari de significatius avenços sindicals en la lluita contra els baixos salaris estructurals. Avenços que han de marcar l'inici d'un canvi de tendència en l'evolució dels salaris, cap a la seva dignificació, que hauria de fer-se notar en els pròxims anys. Exemples d'aquests avenços han estat la lluita amb èxit contra les dobles escales salarials injustificades, que discriminen, especialment els joves, fins i tot amb la incomprensió d'altres organitzacions sindicals (cas Nissan o Princesa Sofia), i el procés de dignificació salarial en diversos convenis col·lectius.

LA REDUCCIÓ DE LES HORES DE TREBALL, UN ALTRE OBJECTIU CLAU

CCOO inclourà en la negociació col·lectiva que els convenis a Catalunya reflecteixin d'una manera més ràpida una reducció de les hores de treball i que no es firmi cap conveni per sobre de les 38 hores setmanals. La rebaixa de la jornada laboral es duu a terme de forma progressiva, però de mica en mica es constata un alentiment. La jornada mitjana pactada el 2007 a Catalunya se situa en 1.759 hores anuals, mentre que en el 2000 era de 1.764 hores, és a dir, només una baixada del 0,28% en set anys. Això evidencia que el model de creixement econòmic està basat en la competitivitat mitjançant els costos laborals baixos, especialment en la construcció, l'hostaleria i el comerç.

L'enquesta de conjuntura laboral confirma que les hores extres tendeixen a un lent descens, provocat en part per la negociació en els convenis de la flexibilitat i la seva substitució per descansos retribuïts compensatoris.

Exemples de dignificació salarial

Aquesta és una selecció d'exemples de l'estratègia sindical contra els baixos salaris estructurals:

- Conveni del lleure educatiu
- Sector de salut mental i sociosanitari, dignificació dels salaris en incorporar-se a la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública
- Sectors de serveis socials i atenció a la infància, que tenen els seus primers convenis en marxa
- Conveni col·lectiu de treballadores familiars, amb salaris per sobre dels 1.000 euros
- Conveni col·lectiu d'ambulàncies de Catalunya, amb augments que asseguren, al final de la seva vigència, un salari addicional de 500 euros
- Conveni de la neteja de Catalunya, amb pujades importants, sobretot a Tarragona, Lleida i Girona
- Conveni col·lectiu d'arqueologia de Catalunya, amb augments del 25% sobre les retribucions preexistents
- Convenis de la construcció, amb increments del 3,5% i l'establiment d'un salari mínim garantit de 13.500 euros anuals
- Conveni col·lectiu d'ITV de Catalunya, amb augments del 25% sobre l'antic conveni
- Convenis del metall a Barcelona i Tarragona, amb millores salarials que van del 4,5% al 7%
- Convenis de transports de viatgers i d'autobusos de Lleida, amb increments del 5%
- Autopistes, amb significativa millora en els salaris més baixos
- Conveni col·lectiu general del comerç de Catalunya, amb augments d'entre el 5% i el 13% en els salaris més baixos
- Personal docent interí, cobrament de triennis
- Conveni de banca, recuperació de la revisió salarial retroactiva
- Conveni de tintoreries i bugaderies de Catalunya, salari mínim de 1.000 euros en 2 anys
- Correus i funció pública, cobrament de paga doble
- Convenis de recollida i neteja viària de Cadaqués, St. Feliu de Guíxols i Calella de Palafrugell, amb millores d'entre el 5,5% i el 15%

Pas enrere en el Conveni d'Hostaleria

La patronal i la UGT van signar l'acord de pròrroga del Conveni d'Hostaleria de Catalunya sense el suport de CCOO. Les raons per les quals no l'hem signat són, per una banda, l'increment salarial insuficient i inferior al pactat en l'anterior conveni (un 2,7% enfront del 3,1%) i, per una altra banda, el fet que es redueixin els dies d'afers propis de dos a un dia i mig. A més, considerem que s'ha perdut la possibilitat de negociar un conveni en plena bonança econòmica del sector i de reduir les diferències salarials al Maresme, Lleida, Girona i Tarragona –amb salaris molt per sota dels 1.000

CCOO no ha signat el Conveni © David Garcia

euros– respecte a Barcelona. Amb tot, l'acord preveu que CCOO formi part de la Comissió Tècnica-Paritària, que haurà d'adequar els grups professionals del Conveni d'Hostaleria a allò que està regulat en l'acord marc estatal del sector. Amb vista al futur, CCOO de Catalunya treballarà per equiparar aquest conveni als pactes i convenis d'empresa ja existents que incloguin millors condicions laborals, com és el cas del de l'Hotel Juan Carlos I, que, tenint uns salaris molt per sobre del Conveni sectorial, regula per a aquest any un increment salarial per sobre de l'IPC real.

Memòria semestral del CITE

Creix el nombre d'immigrants que treballa en l'economia submergida

El Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers de CCOO de Catalunya (CITE-CCOO) ha presentat la seva memòria semestral, que inclou dades estadístiques sobre les persones que utilitzen els seus serveis i sobre el tipus de consultes que s'hi fan.

Aquestes dades serveixen per analitzar l'evolució de la immigració a Catalunya i per conèixer les situacions que viuen les diverses persones immigrades quotidianament. Així, per exemple, s'ha observat que continua augmentant el percentatge de dones que realitzen consultes en relació amb els anys anteriors, que el Marroc continua sent el primer país de procedència, seguit per l'Equador, i que el col·lectiu bolivià és el que més augmenta.

En les dades també es pot veure que un 34% de les persones que fan consultes estan en situació irregular. A més, també s'observa que hi ha un 70% dels usuaris del CITE que treballen i que l'economia submergida ha augmentat i ha passat del 27% el 2006 al 33% durant el primer semes-

tre d'aquest any.

La majoria de consultes es fan en relació amb els permisos de residència i treball inicials, però cada vegada n'hi ha més sobre reagrupament familiar (un 58% de les quals són fetes per dones).

CONTRACTACIÓ IRREGULAR A McDONALD'S

Fruit d'una de les consultes efectuades al CITE, CCOO de Catalunya va denunciar, abans de l'estiu, que una franquícia de l'empresa McDonald's (2005 Restauració, SL) havia contractat més de 140 treballadors peruans de manera irregular. Aquests treballadors havien estat contractats en origen al seu país amb un contracte indefinit, però, en arribar aquí, l'empresa els va canviar les condicions de contractació, els va pagar només 450 euros mensuals per jornades de més de 30 hores setmanals, els va signar un préstec i el contracte de lloguer d'un pis i els va convertir, de manera il·legal, la contractació indefinida en una mena de neoesclavisme.

La Generalitat ignora els sindicats en el desenvolupament de la Llei d'igualtat

R. Bofill / M. Martínez

La Llei d'igualtat, encara que millorable en molts aspectes, representa un avenç considerable perquè explicita que les empreses tenen l'obligació de negociar amb la representació sindical les accions positives d'igualtat entre homes i dones. L'anàlisi de la negociació col·lectiva, amb un articulats deficient en igualtat, mostra el poc o nul entusiasme que ha exhibit la patronal cap a aquest tema i la necessitat que l'obligació de negociar es compleixi.

Recentment, la Generalitat de Catalunya ha ofert una subvenció que facilita a les empreses desenvolupar la llei i tenir un agent o una agent d'igualtat, responsable de dissenyar accions positives i plans d'igualtat. La subvenció no compta en cap moment amb els sindicats com a vigilants de la transparència d'aquesta subvenció, el seu seguiment o l'avaluació. Però més greu ens sembla que, en no esmentar els sindicats com a interlocutors necessaris, la proposta d'accions positives la faci una persona o una subcontracta pagada per l'empresa mitjançant una subvenció. Des de CCOO farem complir el dret que ens assisteix i no donarem suport a plans que s'han fet sense la nostra avaluació i seguiment.

SUPORT UNILATERAL A LA PATRONAL

Per què no s'ha dotat el sindicat, agent legítim per vetllar per la igualtat dintre de l'empresa, amb una ajuda similar? Poden els poders públics donar suport de forma unilateral només a una de les parts que negocia? La igualtat és una dimensió immensa, que requereix formació i experiència en diversos àmbits, que exigeix una forta inversió de temps i esforç, que no pot aconseguir-se sense la necessària dotació econòmica.

Hem d'exigir que es reconegui el paper del sindicat com a interlocutor en la forma que es dissenyen les subvencions a favor de la igualtat per a les empreses: quina formació han de tenir els agents i les agents d'igualtat, quina relació han de mantenir amb els sindicats, quina informació han de cedir als representants sindicals, etc. Demanem els ajuts necessaris per tenir delegades, o delegats, especialitzades en gènere i persones que assessorin el desenvolupament i el compliment dels plans d'igualtat dintre del sindicat.

Esperem que en pròximes subvencions la Generalitat de Catalunya no fomenti el poder d'una de les parts que negocia i que tampoc no ignori el mateix text de la Llei.

Els sindicats han de participar en l'elecció dels agents d'igualtat a les empreses

Acomiadament per embaràs

Carme Hortigüela Bodi

Una senzilla història: una dona treballa, bé i amb ganes, és jove, vol tenir un fill, es queda embarassada... Quan ho notifica a l'empresa, en lloc de felicitar-la, l'acomiaten, això sí, fent servir d'excusa qualsevol altre motiu. Una dona embarassada no és rendible a l'empresa, una dona amb fills tampoc. Lluny de la responsabilitat que tots tenim sobre el tema, les empreses pretenen mantenir-se al marge de la seva responsabilitat social, i penalitzar la dona que opta per realitzar-se com a mare, per assumir un paper (des d'ara denigrat), i la castiguen a quedar-se sense feina, a dependre d'un altre i, en definitiva, a mantenir els models històrics que no ens han portat res de bo.

Aquesta situació, que semblava que havia estat superada, és l'estrella dels gabinets jurídics. En ple segle XXI hi ha empreses que s'entesten a anar contra les dones i contra el país, i a fer baixar els índexs de natalitat, ja suficientment baixos a causa de la manca de polítiques de conciliació familiar i de recursos econòmics assistencials.

I, per si fos poc, encara hem d'anar amb peus de plom quan presentem la reclamació, no fos cas que siguin capaços de convèncer el jutge de la "ineptitud" de la treballadora, malgrat que l'hagin acomiadat després d'anunciar, amb molta reserva, per i pressió, el seu nou estat: "embarassada". A aquesta situació només correspon una sentència d'"acomiadament nul", i penalització a l'empresa per irresponsabilitat social. Ara, en l'Any Internacional de la Igualtat, de la implementació de polítiques de conciliació familiar i laboral, i de la no-violència sexista, ja no és temps d'haver d'anar explicant que s'entengui com una tasca social el que fem amb molt de gust les dones: tenir nenes i nens.

Cap més empresa no ha de poder permetre's el luxe d'acomiar una dona per estar embarassada.

El 17 de novembre

Mataró acull l'acte de reconeixement a l'afiliació

L'any passat CCOO de Catalunya va iniciar una sèrie d'actes d'homenatge a l'afiliació. Es tractava de reconèixer la fidelitat de persones representatives de tots els rams i territoris. D'aquesta manera celebràvem la implicació de la nostra força motriu: els nostres afiliats i afiliades.

Enguany hem triat una nova data i un lloc per fer aquest acte públic de reconeixement als qui fa 25 anys que són a CCOO i d'acollida a la nova afiliació. Serà el dissabte 17 de novembre a l'edifici del Foment Mataroní (c/Nou, 11, Mataró).

A més, en el marc d'aquest homenatge es lliurarà el carnet solidari de CCOO al col·lectiu d'historiadors, representats per Josep Benet i Carme Molinero, i a la Central Unitaria de Trabajadores (CUT) de Colòmbia. Altres anys s'havia atorgat a l'escriptor Miquel Martí i Pol, al col·lectiu de capellans obrers o al d'advocats laboralistes.

L'edició de l'any passat es va celebrar a Cornellà © MJ Mora

Les empreses utilitzen més l'acomiadament individual

Un informe de CCOO de Catalunya ha detectat una clara tendència a la disminució dels expedients de regulació d'ocupació (ERO) i a la utilització més generalitzada dels acomiadaments individuals per part de les empreses, especialment en la construcció i els serveis, on és pràcticament l'única via utilitzada. Sempre parlant d'ocupació fixa, l'estudi també demostra que les dones són les més penalitzades per la via de l'ERO, i ja es pot afirmar que s'està produint un traspàs discriminatori de dones dels sectors industrials al sector serveis, amb pitjors condicions laborals i salarials. En qualsevol cas, la tendència general és a una reducció dels acomiadaments durant l'any 2007.

UNA OFERTA EXCLUSIVA PER AFILIATS/ADES I COL-LABORADORS DE CCOO CATALUNYA

Com a afiliat/ada de CCOO CATALUNYA, tu i els teus familiars directes gaudireu de preus especials en tots els tractaments per a home i dona de Clínica Londres. Informa't sobre els nostres tractaments personalitzats i condicions de finançament. A més a més, si vius entre octubre i desembre et beneficiaràs d'una oferta molt exclusiva. Imprescindible presentar carnet afiliat/ada en la primera visita.

TRACTAMENT	TARIFA PRIVADA	PREU CCOO CATALUNYA	PROMOCIÓ CCOO CATALUNYA des d'octubre fins desembre
FOTODEPILACIÓ LÀSER COMPLETA engonals + axelles	975 €	825 €	775 €
CIRCUIT 15* PES I CEL·LULITIS*	950 €	795 €	725 €
TRACTAMENT FACIAL BOTOX	475 €	385 €	345 €

* Fins a 15 sessions d'endermologia (LPG), vacuum, acnet, mesoterapia, presoterapia o bodytzer

15% de descompte en la resta de tractaments

Promoció especial limitada (no acumulable)
Tarifes vàlides fins al 31-12-2007

902 12 33 66
www.clinicalondres.es

Rosselló, 231. Barcelona. Tel. 933 683 998 - Enric d'Ossó, 2. Tarragona. Tel. 977 249 262
- Plaça Lluís Casassas, 6. Sabadell. Tel. 937 242 898

REJOVENIMENT FACIAL • NUTRICIÓ I CONTROL DE PES
• FOTODEPILACIÓ MÈDICA LÀSER • TRACTAMENTS VASCULARS • CIRURGIA ESTÈTICA • BALÓ INTRAGÀSTRIC

CLÍNICA LONDRES
MEDICINA Y CIRUGÍA PLÁSTICA

Després de 29 anys i de manera ininterrompuda

CCOO continua com a primer sindicat de Catalunya en nombre de delegats

CCOO de Catalunya té 23.809 delegats sindicals, un 43,98% del total, segons marquen les actes electorals provisionals, datades el 30 de juny, corresponents al còmput dinàmic de les eleccions sindicals dels darrers quatre anys. D'aquesta manera, CCOO es consolida com a primer sindicat de Catalunya de forma ininterrompuda des de les primeres eleccions sindicals, ara fa 29 anys. El segon sindicat, UGT, queda amb 21.994 representants (un 40,62%). CCOO, que ha obtingut el suport de més de 550.000 votants, ha guanyat les eleccions en tots els trams d'empreses de més de 50 treballadors, és a dir, les que tenen comitè. Els excel·lents resultats de CCOO de Catalunya en les eleccions sindicals queden reflectits en les dades aportades per dues de les seves federacions: la Federació d'Indústries Tèxtils, Químiques i Afins (FITEQA) i la de Serveis Financers

L'assemblea del 6 d'octubre del 2006 va marcar l'inici d'un període electoral que ha estat tot un èxit © MJ Mora

i Administratiu (COMFIA). FITEQA-CCOO supera el 50% de representació sindical en els sectors que comprèn. Així, d'un total de 7.031 delegats i delegades escollits en els 16 sectors en què s'organitza FITEQA, 3.544 (el 50,41% del total) corresponen a CCOO. Per la seva banda, COMFIA-CCOO revalida la majoria sindical en els seus sectors: en el còmput dinàmic dels darrers quatre anys, CCOO té en el conjunt dels sectors financers i administratius un 49,67% dels representants, seguit de la UGT, amb el 31,95% dels 4.085 delegats.

VICTÒRIES SIGNIFICATIVES

Entre els resultats més destacats en els últims processos electorals, trobem l'àmplia victòria de CCOO en el conjunt de les universitats catalanes, on ha aconseguit el 52% dels delegats sindicals (231), amb la majoria absoluta en la Mesa General d'Universitats i també en les meses de personal docent i investigador (tant funcionari com laboral) i en les meses del personal d'administració i serveis (també funcionari i laboral). El recompte final ha estat: CCOO: 231; UGT: 114; CSIF: 31; CGT: 15; CAU: 27; CSC: 14; SAC: 3; PASI-URV: 9. Un altre resultat important s'ha donat a Correus a Catalunya, on CCOO recupera la primera posició amb 39 delegats, i iguala, d'aquesta manera, la UGT, que perd la majoria que tenia des de les eleccions del 2003. El total de delegats escollits ha quedat com segueix: CCOO: 39; UGT: 39; CGT: 27; CSIF: 24; SIPCTE: 8; SL: 1.

Valoració positiva de la creació del Consell de Relacions Laborals

CCOO de Catalunya valorem molt positivament que el Parlament de Catalunya hagi creat el Consell de Relacions Laborals de Catalunya. Aquest Consell afavorirà l'autoregulació de les relacions laborals a Catalunya i tindrà un paper molt important en l'impuls del diàleg social català. A més, CCOO creu que aquest nou organisme pot millorar aspectes de la negociació col·lectiva, amb la creació de la Comissió de Convenis Col·lectius, i resoldre els buits existents en aquest àmbit i donar resposta als sectors que encara

no tenen conveni.

Esperem que el Consell de Relacions Laborals sigui un instrument per impulsar la prevenció en matèria de salut laboral i per millorar la Inspecció de Treball, i que serveixi com a espai de diàleg i intermediació entre sindicats, empresaris i Administració.

CCOO de Catalunya ja hem demanat a la Generalitat que, com més aviat millor, desenvolupi i posi en funcionament aquest nou organisme, que ja ha patit diversos endarreriments i bloquejos per part de l'empresariat.

El sindicalisme europeu lluita de nou per la Carta dels Drets Fonamentals

Joana Agudo

El procés d'adopció del Tractat Constitucional, que contenia, en el capítol II, la Carta dels Drets Fonamentals, i que va ser signat pel caps d'estat de 27 països de la Unió i ratificat per 18 estats membres, va quedar paralitzat en la fase de ratificacions nacionals a partir del vot negatiu dels referèndums realitzats a França i als Països Baixos. Va seguir a aquest fet un període de bloqueig important en tots els temes polítics, que va portar la Unió Europea a una situació de forta crisi interna i de paràlisi institucional.

Una vegada més, s'expressà la lluita entre dues posicions clarament enfrontades: els que volen que Europa sigui només un mercat i donen a la Unió Europea el paper de garant, i els que pensem que, en la situació actual del món, cal seguir lluitant pel projecte de construcció d'una Europa que és el millor àmbit per domesticar el capitalisme globalitzador i implementar normes i drets transnacionals, tal com va manifestar CCOO en el Congrés de la CES, a Sevilla.

Per tal de sortir del cul-de-sac, el Consell Europeu de juny de 2007, sota la presidència alemanya, va convocar

una Conferència Intergovernamental (CIG) amb l'objectiu de definir un full de ruta que proposi el procediment i el text d'acord per a abans de final d'enguany. El 2008 seria, així, l'any d'iniciar altra vegada les ratificacions nacionals i el proper Parlament, escollit el 2009, hauria d'inaugurar el seu mandat sota les disposicions del nou tractat.

PROPOSTES PREOCUPANTS

Les darreres propostes d'alguns governs són preocupants, i per això cal seguir mobilitzant-se a escala europea i a escala nacional per reivindicar i defensar un tractat que fixi com a prioritats polítiques de la Unió Europea la

cohesió social, el creixement econòmic i l'ocupació de qualitat, la pau i la democràcia, la solidaritat i la participació, els drets de ciutadania i socials, el diàleg social i els drets sindicals i laborals. La Carta dels Drets Fonamentals, integrada en el Tractat i amb caràcter jurídicament vinculant, n'és la primera garantia. Els treballadors i treballadores ens hi juguem molt, en aquesta etapa, i és important que sortim reforçats d'aquesta crisi.

Joana Agudo, secretària d'Internacional de CCOO de Catalunya, en el darrer congrés de la CES

Jornada d'Acció Mundial en Defensa dels Objectius del Mil·lenni

La Confederació Sindical Internacional (CSI), creada el mes de novembre de 2006, ha convocat una Jornada d'Acció Mundial en Defensa dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni i del Treball Decent, per a l'any 2008 (la data concreta encara està per determinar).

A més, en la primera reunió després de la creació de la nova confederació sindical també s'ha aprovat un

document sobre l'establiment d'un nou internacionalisme sindical, que ha de regir l'activitat de la CSI d'ara endavant.

D'aquesta manera, l'acció sindical internacional s'ha de convertir en una part integral de les activitats dels sindicats nacionals, ha d'enfortir la cooperació entre les diverses organitzacions, ha d'augmentar la capacitat de mobilització davant de

problemes internacionals i ha de donar prioritat a la cooperació per al desenvolupament i a l'educació.

La CSI també ha aprovat diversos programes de protecció dels drets dels treballadors migrants i de lluita contra el canvi climàtic, a més de presentar la campanya "Juga net", destinada als subministradors oficials dels Jocs Olímpics de Pequín perquè no utilitzin el treball infantil.

CCOO aposta per la transferència de Rodalies RENFE a la Generalitat

Llorenç Serrano

Les obres de l'entrada de l'AVE per Sants –encara hem de patir les obres al nord de Barcelona– han estat la guinda per a unes infraestructures i uns trens que no s'han mantingut ni renovat com calia. La deixadesa al llarg de molts anys per part de RENFE i dels successius governs de l'Estat del servei de Rodalies de Barcelona han carregat de raons aquells que demanem la transferència del servei de Rodalies a la Generalitat.

Cal saber que l'Estatut preveu que la Generalitat sigui l'autoritat que gestioni i organitzi els serveis de Rodalies i Regionals a Catalunya. Això vol dir que podrà treure a concurs quina empresa fa aquests serveis i fixar, mitjançant un contracte-programa, les condicions de qualitat, freqüències i horaris, establint clàusules de penalització si l'empresa operadora no compleix.

L'Estatut no comporta necessàriament la transferència dels serveis de RENFE de Rodalies i Regionals a Catalunya a la Generalitat. I tampoc la transferència de les infraestructures –vies, catenàries, senyalització–, que ocasionen la meitat de les avaries que estem patint.

Sembla, però, que el Ministeri té interès a

desprendre's de Rodalies de Barcelona, i és evident que el Govern de la Generalitat no pot rebutjar aquesta proposta. En canvi, Foment no vol ni sentir parlar de participació de la Generalitat en la gestió de les infraestructures.

Per CCOO, aquesta participació de la Generalitat en la gestió de les vies és tan bàsica com la gestió del trànsit de trens. Hem de saber que, un cop fet l'AVE, quasi tots els serveis de llarg recorregut deixaran de passar per les vies que faran servir Rodalies i Regionals.

Pel que fa a l'empresa operadora, té l'obligació d'adaptar-se a la nova situació, organitzant els seus onze nuclis de Rodalies com a entitats de gestió descentralitzada. Així, estaria en condicions de complir els requeriments que la població de Catalunya necessita i que el Govern de la Generalitat ha d'exigir.

MENYS CANVIS PER ALS TREBALLADORS

Evidentment, per als treballadors de RENFE això suposaria menys canvis que anar a parar a una empresa nova, producte de la hipotètica fusió amb Ferrocarrils de la Generalitat, garantint tots els drets laborals i marcs de negociació actuals.

Per nosaltres és cabdal la màxima participació de la Generalitat en tot el que té incidència en la qualitat del servei i en la gestió d'aquest servei, així com en el manteniment del caràcter públic de l'empresa operadora del servei de Rodalies i de les condicions de treball, sigui quina sigui la forma empresarial definitiva.

CCOO aconseguix que FGC no elimini trens durant tot l'estiu

La iniciativa promoguda per CCOO de Catalunya d'enviar cartes de forma massiva als màxims responsables de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) ha donat els seus fruits i ha evitat que s'eliminessin els trens que paren a l'estació del Polígon de Can Sant Joan durant l'estiu.

FGC acostumava a eliminar els trens de la línia S55, que durant el curs escolar fa el trajecte fins a la Universitat Autònoma de Barcelona, i això perjudicava molt els milers de treballadors que agafen aquest mitjà de transport per anar a la feina.

SEGIS

Alfons López & Pepe Gàlvez

La Generalitat farà públic el nom de les empreses que vulnerin la Llei de salut i seguretat en el treball

Marc Contijoch

CCOO de Catalunya valora positivament l'anunci fet per la Generalitat de fer públic el nom de les empreses que siguin sancionades de forma molt greu per vulnerar la Llei de salut i seguretat en el treball.

El sindicat creu que aquest procediment s'hauria d'estendre a altres casos en què es vulnera la normativa laboral, com ara les infraccions relacionades amb el frau en la contractació i la cessió il·legal de treballadors, però ho considera una bona iniciativa per fer complir la normativa vigent.

PROTOCOL SOBRE LIPOATRÒFIA

Al mateix temps, CCOO de Catalunya també veu com una acció positiva la creació del protocol sobre lipoatròfia semicircular presentat per la Generalitat, ja que, tot i que es tracti d'una lesió considerada "molt lleu", la seva existència fa evident la manca de prevenció per part de les empreses.

El sindicat ha reivindicat, des dels primers casos detectats, la

necessitat de declarar-los com a accidents laborals, conscienciant empreses, mútues de treball i societat en general i demanant la implicació de l'Administració per tal de millorar la salut laboral dels treballadors afectats.

SINISTRALITAT PREOCUPANT

Tot i els esforços realitzats i els avenços en aquests aspectes, encara queda feina per fer, ja que les últimes dades de sinistralitat laboral ens mostren que cal continuar treballant per millorar la situació.

Així, durant l'últim any s'han produït a Catalunya un total de 156.007 accidents de treball, que han provocat la baixa del treballador o treballadora (dades des de juliol de 2006 fins a juny de 2007).

De tots aquests accidents, 154.555 han estat lleus, 1.332 s'han considerat greus i 120 han estat mortals. Durant el 2007 s'han produït 8.822 accidents *in itinere*, dels quals 21 han resultat mortals per als treballadors afectats.

ELS ACCIDENTS NO AVISEN

a la feina cap risc

A LA TEVA EMPRESA POSA LES MESURES DE SEGURETAT PER EVITAR-LOS

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball

Reflexionant sobre la construcció de la Catalunya del segle XXI

CCOO dóna un nou impuls al Seminari Salvador Seguí

Rosa Sans

Reflexionar sobre la construcció social de Catalunya i el mercat de treball va ser l'eix central de la 6a Jornada Formativa del Seminari Salvador Seguí, que va tenir lloc el passat 7 de setembre. Les intervencions de l'historiador Andreu Mayayo, l'economista Josep Oliver i el secretari general de CCOO, Joan Coscubiela, ens van situar la transformació social i econòmica de Catalunya, el paper exercit pel sindicat en la cohesió social i quins són els reptes que ens presenta la Catalunya del segle XXI. Aquest va ser l'acte amb el qual vam iniciar la nova etapa del Seminari Salvador Seguí.

La realitat econòmica i social de Catalunya, que es configura a partir dels nous moviments migratoris, renova la necessitat del sindicat de seguir tenint un paper integrador de la classe treballadora i d'apostar per la vertebració de la identitat nacional a través dels drets de ciutadania social. Amb aquesta finalitat volem aprofundir, actualitzar i estendre les nostres reflexions de com ha de ser avui un sindicat de classe i nacional.

EQUIP DE TREBALL

Per això, amb el Seminari Salvador Seguí ens hem proposat consolidar un marc estable de treball, format per un equip de persones, amb un coordinador que impulsi la realització de les activitats que, amb caràcter permanent, ha d'organitzar el seminari. A més, s'ha constituït un Consell Assessor amb diversos professionals de prestigi reconegut, que volen col·laborar amb nosaltres en el desenvolupament d'aquesta reflexió. Aquesta nova etapa volem que sigui oberta a la participació de tothom. Per això hem creat un espai al web del sindicat, www.ccoo.cat/salvador-segui, en el qual trobareu les nostres reflexions i propostes, així com un espai obert de debat sobre diversos temes estratègics de futur en clau social i nacional.

Ofrena floral de l'11 de Setembre

Com cada any, per la Diada Nacional de Catalunya, una representació del nostre sindicat va participar a Barcelona en l'ofrena floral al monument a Rafael Casanova, amb Joan Coscubiela, secretari general, al capdavant.

© M.J. Mora

Va de cinema

CCOO presenta la pel·lícula

Cuina a la frontera

El passat mes de maig es va presentar la pel·lícula *Cuina a la frontera* (*Cuisine à la frontière*), realitzada per CCOO de Catalunya.

Aquest film dóna una visió de conjunt de les condicions de treball i de formació del Rosselló i l'Alt Empordà, però també de la cultura del treball i la cultura gastronòmica d'ambdues comarques. Les imatges reflecteixen com els joves i els professionals de la restauració de banda i banda dels Pirineus poden ampliar les seves perspectives d'ocupació i promoure una mobilitat laboral de qualitat.

La pel·lícula s'ha fet en el marc de les activitats de la xarxa EURES Pirimed.

Aquestes xarxes europees tenen com a finalitat facilitar la mobilitat dels treballadors a les regions transfrontereres i estan integrades pels serveis públics d'ocupació, la Comissió Europea, les euro-regions i els interlocutors econòmics i socials.

Concretament, la xarxa Pirimed, creada el 1997, se centra en l'euroregió formada per Catalunya, Llenguadoc-Rosselló i Migdia-Pirineus.

El projecte de *Cuina a la frontera* ha estat possible gràcies al suport dels serveis d'ocupació de l'euroregió, les organitzacions sindicals del Consell Sindical Interregional Pirimed i les patronals catalanes i franceses, i amb la col·laboració especial de l'escola INFA de Perpinyà i l'Escola d'Hostaleria i Pastisseria a l'Alt Empordà, de Vilamalla, on es va presentar la pel·lícula.

CONSTRUCTORS DE SOMNIS

ARA A SANT FRUITÓS DE BAGES, CONSTANTÍ I TÀRREGA

HABITATGES DE QUALITAT AL TEU ABAST

L'adquisició de sòl per a noves promocions a:

- Abrera, Barcelona, Granollers, Sant Fruitós de Bages i Vilanova del Camí;
- Banyeres del Penedès, Constantí i Tarragona;
- Tàrrega i Gelmés

SANT FRUITÓS DE BAGES

* **SANT FRUITÓS VIII**
57 habitatges
2, 3 i 4 dormitoris
Amb plaça d'aparcament
i traster

**ADJUDICATS
TOTS ELS PISOS!**

* Habitatges amb protecció oficial
Préstec hipotecari i ajudes
segons pla de l'habitatge

CONSTANTÍ

* **CONSTANTÍ II**
73 habitatges
3 i 4 dormitoris
Amb plaça d'aparcament
i traster

* Habitatges amb protecció oficial
Préstec hipotecari i ajudes
segons pla de l'habitatge

TÀRREGA

* **TÀRREGA II**
18 habitatges
3 dormitoris
Amb plaça d'aparcament
i traster

* Habitatges amb protecció oficial
Préstec hipotecari i ajudes
segons pla de l'habitatge

HABITATGE SOCIAL SÀ

Ronda Sant Pere, 19-21 3a planta 08010 Barcelona
Habitatge Entorn és una cooperativa que compta
amb l'impuls i el suport del sindicat Comissions
Obreres i desenvolupa promocions immobiliàries
en règim cooperatiu.

 **Habitatge
Entorn**

PER A MÉS INFORMACIÓ:

933 100 000
www.h-entorn.com

